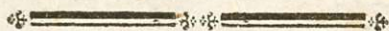

SPECIMEN
POËSEOS PINDARICÆ
IN LATINUM CONVERSÆ,

CUJUS PARTICULAM PRIMAM,
VENIA AMPL. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

PUBLICÆ EXHIBENT

Mag. PETRUS MALMSTRÖM,
Philos. Docens ad Acad. Reg. Upsal.

ET

GABRIEL KROGIUS,
Wiburgensis.

IN AUDIT. MIN. D. XX. JUN. MDCCLXXXIX.

H. ante merid. S.

ABOË, Typis FRENCKELLIANIS.

RECEIVED
TOSSEOS TINDALICA
IN LITHIA COUNTY

DATE: 1911
BY: [illegible]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

LECTORI.

Metaphrasēs Carminū Pindaricorū, quas inspicere nobis licuit, omnes ad Pindarū penitus intelligendū minus accommodatæ videntur. Aut enim litteris serviliter adhærent, Sensum minime curando; aut meræ sūt Paraphrasēs, Pindaricæ Dictioni parum lucis adfundentes. In puſillo, quod docto Tuo Judicio submittere jam Justinemus, Specimine, mediam inter utrumque illud extremū viam tenere nos fuimus adnisi, ita ut singularum, quotquot capere potest Lingua Latina, Vocum Græcarum vis, at modo forsā intelligibili, Latine exprimat. Fortasē nos etiam verba nimis anxie premere videbimur nonnullis. Verum accuratio ista, ubi sobrie adhibeatur, in Prosaico Interprete minime reprehendenda. Pindarū liberiori stilo interpretari, Poëtis relinquendum esse, censemus; atqui ad hujus provinciæ gloriam nemo contendat, nisi Poëtico spiritu, Pindaricæ sublimitatis æmulo, animatur. — Ad Stilum et Sensum Poëtæ illustrandum, atque ad Metaphrasin nostram firmandam, crebriores huic non potuimus non subungere Animadversiones. Plurimos vocum Significatus, Pindaro familiares, frustra in Lexicis quæri, nobiscum fatebitur quisque. Ut igitur datæ a nobis Explicationi sua constet fides, et ne significatus isti minus vulgares temere heic adoptati videantur, Exemplis, cum e Pindaro ipso tum aliunde petitis, ii fuerunt stabilendi; et quoniam Idioma Pindaricum ad antiquiorem et genuinum, qui in Homero præcipue nitet, Linguae Græcæ habitum proxime accedit, Exemplā persæpe e purissimo illo Græcæ sciendi Fonte sunt desumpta. Sed ne longi nimium in commentando essemus, Historica et Mythologica, in Commentariis jampridem fuisse tractata, silentio, quoad licuit, præterivimus. — Textum Pindari Græcum secuti fuimus talem, qualem Heyniana exhibet Editio, anno Sæculi hujus septuagesimo tertio Gottingæ publicata. Ubi vero alia quædam Lectio magis arrisit, adjecta hoc denunciat Observatio. — Carmina Pindari omnia, ea quæ jam coepimus methodo, si Fata tulerint, perlustrare conabimur. Quod si vero in negotio tam arduo subinde hallucinemur, placide, speramus, id ferent Censores, qui nobilem huncce Poëtam ipsi pernoscent, et summas in eo explicando obvias difficultates rite æstimare non sine multo sudore didicerunt.

SPECIMEN
POËSEOS PINDARICÆ
IN LATINUM CONVERSÆ.

ODA OLYMPIORUM PRIMA.

HIERONI *Syracusano*,

qui defultorio Equo victoriam fuerat adeptus.

Inter Elementa præstantissimum est Aqua; a) et Aurum, quemadmodum ardens ignis omnium maxime decorus est et conspicuus b) tempore nocturno, c) eminenter conspicuum est d) inter opes superbas. e) Si vero, mi f) Anime! g) Certamina h) canere gestis, noli

a) Aqua putabatur omnium rerum iuste principium. Vid. *Hom. Il. ξ. 201. 246. Virgil. Georg. 4:382. Conf. Cudworth, Systema intellectuale Universi, pag. 427.* b) Διαπρεπει, i. e. πρεπει δια παντων. Vid. *Hom. Il. μ. 104.* c) Lucente in tenebris Igne magnificentius non datur spectaculum; d) το Διαπρεπει heic reperendum, ita ut constructio plena sit: Ἐξοχα (i. e. ἐξοχως) πρεπει δια πλατῶν. e) Μεγανωρ id. ac μεγαλανωρ, *Pyth. α. 99.* Eadem ratione Πλατος dicitur θρασυτατος et υπερηφανος et χρυσομεγασθενης legitur *Illiad. ε. 2.* — Sententia, Exordio huic similis, exstat *Ol. γ. 75. 76.* f) Φιλος, loco Pronominis possessivi, ut passim apud *Homerum.* g) Hoc modo *Pindarus* se ipsum sæpius alloquitur. Vid. *Ol. β. 161. 9. 55. 163. Pyth. γ. 109.* h) το Ἄεθλον aliquando idem, ac ὁ Ἄεθλος, significasse, vel ex h. l. patet. Conferatur illud: Χαῖρ, Ἰθακη, μετ' ἄεθλας, μετ' ἀλγεα πικρα θαλασσης.

noli jam desertum per ætherem circumspiciendo quæ-
rere i) Astrum aliud, præter Solem, quod interdum ful-
geat et ipso fervidius sit; neque ullum prædicare pos-
sumus k) Certaminis locum, *Olympia* nobiliorem, l)
[unde enata celebratissima illa m) canendi materies n)
sefe offert o) ingeniis Poëtarum, p) ut insignem illum

A 3

ma-

i) Notio prægnans, quemadmodum Suecæo sermone dicimus: *Se sit omkring ester något.* k) Eam Verborum flexionem, quæ *Tempus futurum* apud Grammaticos audit, sæpe innuere *Possibilitatem*, notissimum est. l) *Versus* 1—12. soluto sermone hunc fere in modum expresseris: Quemadmodum Aqua inter Elementa, et Aurum inter thesauros excellit, ita inter Ludos principem tenent locum Olympici. Quod si igitur ego Certamina iis præstantiora invenire conarer, carmine meo jam celebranda, conatus iste æque foret vanus, ac si quis medio die vacuum per ætherem indagare vellet Stellam, quæ æstu et splendore antecelleret Solem.—Multis quoque aliis locis *Pindarus* summam Olympicorum Certaminum præminentiam extollit, ea appellans *ἀεθλων κορυφαν, μεγαλης ἀεθλους, ὑπατον Ἡρακλειος τεθρον*, cet. Nullibi tamen æque splendide et ample, ac in prima hacce Oda, laudes eorum decantat. m) Vis Articuli *emphatica*, *ἐξοχην* indigitans, heic observetur oportet. *Conf. Ol. ζ. 63.* n) *Τμνος*, pro *Materia carminis*, apud *Pindarum* aliquando occurrit. Vid. *Nem. 5. 57. Isthm. 8. 36.* Sic *ἐπικωμιον*, *materia laudis*, *Nem. 5. 56. ἔπος*, *materia dicendi*, *Pyth. β. 122. αἰοδη*, *materia cantandi*, *Hom. Odysf. 9. 580. ω. 199.* quemadmodum etiam *χαρμα*, pro *materia gaudendi*, *ἔυχος* et *ἔυχωλη*, pro *materia gloriandi*, passim adhibentur. o) Pressus ad verbum: *Se circumfundit, circumcirca sese adplicat*, q. d. Ingenia eorum ab omni parte occupat et omnimodis exercet. Simili fere locutione, licet sensu aliquantum diverso, Suecice dicimus: *Det ligger mig om hjertat.* p) *Σ-*

magni q) Saturni Filium r) sonoro celebrent cantu s) J
 quando in opulentam beatamque t) jam accedimus u)
 domum Hieronis, [qui justum Sceptrum in Sicilia præ-
 20 divite v) administrat, habitu quovis egregio x) ab-
 so-

Φος, κατ' ἔξοχην, pro Poëta, et σοφία, pro ingenio
 vel studio Poëtico, Pindaro familiaria sunt. Vid. v. 187.
 Ol. β'. 154. Ἰ. 42. Pyth. ι. 35. Nem. η. 70. Isthm. η. 105.
 Poëtæ enim, utpote a Numine adflati, omnigena et huma-
 nam sortem exsuperante instructissimi habebantur Sapia.
 Sic ἀειδεῖν, quod Musarum imprimis et Poëtarum est, ori-
 ginarie valuisse videtur: *Scientia eminere*; et apud Orienta-
 les etiam, notiones *Sciendi* et *Poësu colendi* confunduntur.
 q) Prisci etiam Mortales persuasum sibi habuerunt, aliquem
 a claris Majoribus in Posteris transfundi splendorem. De-
 nominationes igitur *Patronymicæ*, quæ Poëtis, et imprimis
 Pindaro nostro, adeo sunt frequentes, gratis fortasse non
 adhibentur. Sæpe gloriosum quid et magnificum iis inesse
 reprehenditur, unde orationi pompa quædam conciliatur et
 dignitas; atque ad vim istam in Versionibus etiam aliqua ra-
 tione attendendum esse, putaverim, id quod Interpretibus
 tamen curæ esse haud consuevit. r) i. e. *Jovem*, cujus
 laudes, quoniam ei sacri erant Ludi Olympici, una cum
 victoriis illis celebrabantur. s) ὡσε πελαδεῖν. Verbum
 hocce apud Pindarum semper valet: *Sonora voce canere*, vel,
Sonoro cantu celebrare. t) Particulæ *connexivæ* in dictio-
 ne Pindarica sæpissime, non sine elegantia quadam, suppri-
 muntur. u) Legimus: *ἰκόμενοι*. Vid. Heyne. v) Ad
 verbum: *Pecudibus abundante*; quandoquidem Pecudes olim
 præcipuæ erant possessiones. Hujusmodi Regio alias dicitur
 ἐμμηλος, μηλοῖς ἐυφρων, μητῆρ μηλων, cet. x) *Voce*
 Ἄρετι non solum *Virtutem moralem*, sed quamlibet *Præ-*
stantiam et egregiam qualitatem, bonum quemvis habitum.

solūtissime ornatus, γ) et proinde etiā in eo, quod Ars Musica exquisitissimum habet ac summum, z) splendide excellit] quemadmodum nos Poëtæ a) circa mensam b) hospitem c) ludimus d) frequenter.

A 3

Quin

dexteritatem atque habilitatem quamcunque, sensu generalissimo designari, ex *Pindaro* imprimis patet abunde. γ) Ad verba: *Decerpens apices omnium egregiorum habituum*. Translatum ex iis qui Flores, partes herbarum summas ac præstantissimas, legunt; quali Metaphora dicitur: *Δρεπειν ἱερὸν ἐυζωῆς αἰῶτος*, *Pyth. δ. 231, 233.* pro: *Vitam degere summo gradu jucundam*. Præsentem locum Suetice reddideris: *Han besitter høgden af hvarje förträffelig egenkap.* z) *Ἄωτος*, quemadmodum Lat. *Flos*, sæpe denotat *Quicquid in suo genere præstantissimum*. a) Nomen *Ἄνῆ* aliis Nominibus nonnumquam pleonastice fere adponitur; e. g. *ἀνῆς τεκτων, ἀνῆς ἱητρος, ἀνῆς βασιλευς*, qualia passim apud *Homerum*. Interdum autem το *Ἄνῆ* solum ponitur, altero illo Nomine omisso; vid. *Il. λ. 475. π. 212. ρ. 389.* quibus tamen locis, quale Nomen subaudiatur, ex contextu facile patet. Eundem in modum το *Ἄνδρες* h. l. pro *ἄνδρες μουσοποιοι* positum videtur.—Si quis heic reddere maluerit: *Nos Viri clari et nobiles*, haud refragabimur; quandoquidem *Ἄνῆ* hoc etiā sensu aliquando occurrit, nec Poëtis inueterum fuit, gloriosius de seipsis prædicare. b) forsan *Hieronis*. c) Hanc notionem το *Φίλος* h. l. optime tuetur. Conf. v. 62. Certe cognatum *φιλεῖν* antiquitus valuit; *Hospitio benigne excipere*; Vid. *Hom. Il. v. 627. Odyss. δ. 29.* unde usitator illa *Amandi* notio videtur derivata. *Hospitii* enim necessitudo intimam conciliabat amicitiam; unde etiā *Ἔσπες* pro *Amico* nonnumquam ponitur. Vid. v. 165. *Ol. δ. 7.* d) i. e. Canendo et instrumenta Musica tractando, nos delectamus; quem morem in conviviiis Veterum viguisse, testantur *Historici*.

Quin e) *Doricam* e clavo deripe Citharam, f) si g) *Pisæ* 30 et *Pherenici* h) gratia i) animum tuum k) in dulcissimas quasdam l) induxit meditationes, m) quando Equus ille juxta *Alpheum* citatissimo gradu currebat, [concinnum suum corpus n) in Stadiis exhibens tale, ut stimulo

e) Ἄλλα nonnumquam habet sensum *exhortandi*. Vid. *Hom. Il. o.* 472.—*Pindarus* heic seipsum alloqui pergit. Conf. v. 6. f) Conf. *Hom. Odysf. 9.* 67. g) Diectio hujusmodi conditionalis, *Pindaro* inprimis frequens, absolutissimam habet *adseverationem*. Vid. *Ol. γ.* 75. h) Nomen Equi illius, qui Victoriā hancce Domino suo *Hieron*i pepererat; quales Equi ab *Homero* dicuntur Ἀθλοφόροι.—*Hiero* Certamini huic ipse non interfuisse videtur, quandoquidem *Pherenicum* fere solum ob Victoriā reportatā heic laudat Poëta. Scilicet solebant Viri principes, etiamsi ad Ludos ipsi non accedebant, Ministros suos et Equos illuc mittere, ipsorum nomine certaturos; et his vincentibus, Domini qui miserant, absentes licet, renunciabantur Victores. Vid. *Hom. Il. λ.* 698, *sqq.* i) i. e. Decor ille gratiæ plenus, quo *Pherenicus*, ad *Pisam* strenue currens, se omnibus commendabat. Ἐν δια δούιν. k) *Dativus*, loco Genitivi vel Pronominis possessivi, ut passim. l) Vocula *Ti*, quæ v. 28. conspicitur, orationi hoc modo sapissime inserta, nequaquam, ut *Lexicographis* placuit, redundat. Conf. v. 120. *Hom. Il. ε.* 421. m) Ad verba: *Meditationibus* vel *potestati earum* *subjecit*. Sensus, quem exprimere voluerit Poëta, hic fuisse videtur: Adeo fortis et vehemens fuit, quæ me capiebat, *Pherenici* certantis admiratio, ut animus meus continuo raperetur ad meditandum Carmen aliquod, laudes ejus celebraturum, et harum meditationum dulcedine torus quasi emancipatus teneretur. n) Δεμας ((forfan a δέμα), hunc aliquando tueri videtur significatum.

mulo opus minime esset] et Victoriæ compotem faciebat Dominum o) *Syracusanum*, Regem illum rei equestris peritia clarum. p) ——— Idcirco splendet Celebritas ejus q) apud generosam *Lydi Pelopis* Coloniam, r) quem præpotens ille et Terram complexu suo continens s) adamavit *Neptunus*, postquam eum t) e nitido Lebete u) 40) exe-

o) Quemadmodum Verbum *μιγναι*, cum suis compositis ac derivatis, de quolibet *confortio* et *congregatu*, de *conjunctione* et *approximatione* quavis, sensu generalissimo adhibetur, ita apud *Pindarum* sæpius valet: *Facere ut quis in rem quandam incidat, eamve obtineat*. Sic *μιγνυσθαι τινα ανθροι*, *Nem. 8. 35.* *Coronam ex floribus præbere alicui*; - - - *αγλαίας*, *Nem. 9. 74.* *Splendorem et decus addere*; et h. l. --- *κραται*, *Victoriam parere*, idem omnino ac *το πελαγειν τινα κραται*, v. 126. qualem etiam usum habet Verbum *προστιθηναι*, *Nem. 7. 120.* Hinc quoque *το μίγνυσθαι*, forma Passiva, *Pindaro* sæpe idem est ac *Incidere in aliquam rem, assequi, obtinere*, ut infra ad v. 147. amplius patebit. p) Laus hæcce, temporibus istis Heroicis, non ultima erat. ——— *Versus* 26—36. *Succano* Sermonem huic fere in modum expresseris: *Stäm din Doriska Lyra, om eljes Pherenicus gaf nägot behageligt ämne för din Sång, då han vid Pisa tillkyndade sin Herre Seger.* q) Sc. *Hieronis*. r) i. e. Per eam Regionem, in qua *Olympica* celebrabantur Certamina. Ex h. l. colligitur, creditum *Pindari* tempore fuisse, *Pelopem*, *Tantali* filium, e *Lydia* oriundum, advenisse in *Peloponnesum*, (quæ nomen ab isto Heroë postmodum traxit) eamque ejus partem imperio tenuisse, quæ *Olympicis* Certaminibus fuit dicata. s) Epitheton respiciens Oceanum, Terras ambientem. t) Sc. *Pelopem*. ——— Fabulam, quæ h. l. illustrat, vid. apud *Benedictum*. u) *Tales* Leberes (alias *τριποδες* dicti) eodem sensu ab *Homero* dicuntur *Αἰθωνες* et *παμφαναντες*, sc. ob colorem *nitentem*,

exemerat *Clotho*, splendens v) ebore qua pulcrum suum et spectabilem humerum. x) ——— Sane mirabilia multa narrantur; et nonnumquam y) etiam Fabulæ Poëtarum, variegatis fictionibus z) exornatæ, præ veris narrationibus, Mortalium decipiunt mentes; a) nam b) *Gratia*, c) quæ quidem parat quæcunque jucunda Mortalibus sunt, Divino artificio efficere solet, d) ut etiam id, quod per se incredibile est

quem habet *Æs* bene politum ac defricatum. Erat enim λεβης *Vas coquinarium æneum*. v) Καζω (forfan a καω) valuit: *Splendere facio*, licet hoc taceant Lexicographi. x) κατα Φαιδιμον ὦμον. Epitheton illud sæpe additur membris Corporis humani. Sic Φαιδιμα γυια, passim apud *Homerum*; quin Φαιδιμος ὦμος legitur *Odys.* λ. 127. ψ. 275. y) Voculam που hac etiam gaudere notione, silentibus Lexicis, heic monere oportet. Conf. *Hom. Il.* ε. 473. z) το Ψευδος etiam sensu honestiori, et de *Falsiloquiis innoxiiis* adhiberi, vel ex h. l. constat. Sic quoque Latinus quidam Poëta de se prædicat gloriabundus: *Sæpe Poëtarum mendacia dulcia finxi*. a) i. e. Fabulæ facilius, quam veræ narrationes, creduntur. b) Adfertur jam causa, cur fiat ut Fictiones Poëticæ adeo facile fidem inveniant. c) Χαρις heic personificata; et fingere videtur Poëta, esse aliquod Numen, in eo tantummodo occupatum, ut gratiam ac jucunditatem rebus quibuscunque, et nominatim Poëtarum Carminibus, adspargat. Suetice dixeris *Behagligheten, Behagens Gud*. Χαρις simili sensu occurrit *Ol.* ζ. 19. Conf. *S.* 39. d) Sic Tempora Verborum ἀορισα *Actionem fieri solitam* sæpissime designant. Conf. *Hom. Il.* ε. 88. 599. 902. λ. 28. — το Μηδεσθαι non solum: *Animo machinari* significat, sed etiam *Actu ipso exsequi et effectu dare*, et quidem *cum arte ac sollertia quadam*. Vid. *Hom. Il.* κ. 289. *Odys.* γ.

est, sæpenumero e) credibile fiat, pretium et auctoritatem ei conciliando. — Verum Tempora consequentia f) Testes sunt peritissimi; g) et Homini insuper fas est, de Diis dicere honesta; nam sic minor in fingendo erit culpa. h) Ego igitur, i) O Fili *Tantalii!* k) contra superioris ævi Poëtas, enunciabo, Deura
 B Tri-

261. 303. coll. v. 275. ω. 443. e) Adverbiis *Vicem* designantibus præfigitur aliquando Articulus. Sic τα πρώτα, *Hom. Il. a. 6. primum. το τέταρτον, Il. ε. 438. quartum.* f) Sic λοιπός χρόνος, *Nem. ζ'. 99. Tempus sequens. Δοίποι, Isthm. δ'. 67. Posterius.* g) i. e. Veram rei rationem optime patefacere norunt, et Fabularum detegere falsitatem. Tempus enim omnia revelat. h) Locus obscurior, cujus tamen sensus hic esse videtur: Semper fortasse culpabilis erit, qui fictum aliquid de Diis audet affirmare; ubi tamen nil nisi honestum et Majestati eorum conveniens iis adfingimus, levius videtur peccatum. — Similis sententia legitur *Pyth. α. 159, 160.* i) Eorum, quæ jam sequuntur, nexus cum superioribus, inde a v. 40. hic est: Fabulam de *Pelope* absurdissimam, et Diis minime dignam, antiqui tradiderunt Poëtæ, fingendo, carnes ejus, epularum loco, Diis fuisse appositas, et humerum a *Cerere* devoratum. Fictio- ni adeo absonæ fidem diu habuerunt Mortales, Poëticae artis lenociniis decepti. Temporis vero successu, impiæ hujus Fabulæ detecta est falsitas. Nunc igitur ego, de *Pelope* meliora edoctus, et summa insuper ductus Deorum reverentia, vetus illud proflus abjiciam commentum, et aliam de *Heroë* nostro in medium proferam narrationem, quæ et vero similior et Diis dignior sit. k) Elegans Apostrophe, *Pindaro* haud infrequens. Vid. *Ol. ε. 22—25.* Sic etiam

60 Tridente insignem, quando Pater tuus ad Convivium illud decentissimum l) et hospitem m) *Sipyllum* n) Deos invitaverat, retributorium iis *Epulum* lautissimum o) præbiturus, *Neptunum*, inquam, corde suo p) Tui desiderio subactum, q) tunc Te rapuisse, et in r) Curru, qui ab Equis s) genero-

ro-

apud *Homerum*: Ὡς ἰθὺς Λυκίων, Πατροκλεις ἱπποκελευθε! ἔσσυο, *Il. π.* 584. pro vulgari: Ὡς ὁ Πατροκλεις ἔσσυο. *Conf. v.* 692, 693. Eadem cum magnificentia *Pope*, divinus ille Admirator *Homeri* et *Æmulus*: *How Instinct varies in the grov'ling swine, Compar'd, HALF-REASNING ELEPHANT! with thine!* in *Essay on Man, Epist. I.* l) Ἐυνομος alias de Civitate, legibus bene instituta; h. l. de Convivio, in quo parando nefas fuit nullum, nullum sc. flagitium tale patratum, quale *Tantalo* antiquissimi adfinxerunt Poëtæ. m) i. e. in qua Hospites liberaliter excipere *Tantalus* solebat. Vid. supra ad v. 24. n) i. e. ad Convivium in *Sipylo* concelebrandum. Ἐν δια δυνίον. — Erat autem *Σιπυλος* Regia *Tantali*. o) Numerus pluralis, pro singulari adhibitus, sæpe grandius quid sonat. p) κατὰ φρενας. q) *Suet. Öfvervåldigad och likasom underkjuvad af begdr.* Sic Ἵπνω καὶ Φιλοτητι δαμνηται, *Hom. Il. ξ.* 353. *Conf. Odysf. ξ.* 318. r) Potius: *Super.* Ἄνα enim heic notat τὴν ἀνω σχεσιν, quo sensu dicitur: χερσεῶ ἀνα σκηπτρῶ, *Hom. Il. α.* 15. *PÅ den gyldene Spiran. Conf. Il. o.* 152. *Odysf. λ.* 127. s) In Græco est: *Equabus.* Equæ Feminae, apud Græcos antiquos, procul dubio præstantiores maribus habebantur, quandoquidem illas potius quam hos videntur adhibuisse. Certe ἡ ἵππος feminine et

rosissimis t) trahebatur, u) ad supremam transtulisse Domum *Jovis* longe lateque honorati, quo postmodum v) accessit etiam *Ganymedes*, ad idem x) ministerium *Jovi* præstandum. Ut vero y) sic non am-

B 2

plus

in *Pindaro* et *Homero* frequentissime occurrit. t) *Χρυσεος* generale quidem est *Formositatis* ac *Præstantiæ* epitheton, ut *χρυσεα Ἀφροδιτη, νικη, ὕγεια*, cet. peculiariter vero omnia, quæ ad Deos quacunque ratione pertinebant, hoc titulo insigniuntur. Vid. inprimis *Hom. Il. v. 21—26.* ubi *Ædes, Vestes, Scutica Neptuni*, quin *Jubæ Equorum* ejus, *χρυσεα* omnia sunt. Conf. splendidissimam novæ adumbrationem *Hierosolymæ*, quam totam auream fuisse, prædicat *Johannes, Apocal. 21: 18. 21.*

u) Presius ad verba: *In Equabus generosissimis.* Sic apud *Homerum* sæpissime *ἵπποι*, pro *Curru*, cui *juncti Equi* sunt. Vid. *Il. γ. 265. ε. 19. 46. 111.* Sc. Equites, heroico isto ævo, singularibus haud infediste Equis, sed Curribus vectos fuisse, loquuntur *Monimenta.* v) Ut h. l. cum reliqua concilient *Mythologia*, secundum quam *Pelops Ganymede* paullo posterior fuisse viderur, vocem *δευτερω* varie torquent *Interpretes.* *H. Iulstr. Heyne* pro *ἑτερω* vel *ἄλλω* accipere suadet; aliter alii tentant. Verum intolerantes *Vocum* significatus adeo gratis non adoptandi, et nihil obstat, quin putetur *Pindarus Ganymedem Pelope* habuisse posteriorem. Sæpissime *Mythologica* sibi mutue contradicunt *Monimenta*, et *Temporis ordinem* in his tenebris exacte servatum postulare, nimium foret.

x) *Τωὺτ'*, ex *το αὐτο* contractum; quemadmodum *λητῶ* pro *λητῶα ἄριστος*, pro *ὁ ἄριστος*; cet. y) Postquam novam suam de *Pelope* *Historiam* in medium jam protulit *Pœta*, in iis quæ heic sequuntur, *occasionem* indicat *Fabulæ*

plius in Terris conspiciēbare, z) neque Viri, a) qui multum et studiose Te quārebant, b) ad Matrem tuam c) Te reducere poterant, mox Vicinorum malevolorum aliquis clanculum perhibuit, quod Te, dum aqua ad ignem summo fervoris gradu bulliret, d) cultro dissecuisent e) membratim, f) atque ad mensas, g) circa finem Convivii

absurdissimæ, superius indigitatæ. z) Suetice ad verba: *Såsom Du nu mera icke var synlig.* a) Quos sc. Mater Pelopis ad eum quārendum emiserat. — Parentibus igitur inficiis, ipsum rapuit Neptunus. b) *Μαυ* et *μαυ* originarie valuisse videntur: *Manu admota contrecto, tangendo perquiro, tactu exploro.* [Conf. compositum *ἐπιμαίωμαι*] Hinc: *Accurate investigo, studiose et cupide quæro, ut h. l.* Hinc demum: *Cum ardore studeo, vehementer cupio, animo feror concitato, ut passim.* c) Non absque idonea ratione Mater potissime heic nominatur; quandoquidem eam materno affectu tenerrimo dolentem, amissi Filii cura vehementius, ac Patrem, tangere debuit. d) In verbis: *ἀμφ' ἀκμῶν ζέουσαν ὕδατος*, est Hypallage, pro: *ἀκμῆ ὕδατος ζέοντος*, vel, *ἀκμῆ ζέουσης ὕδατος*, *Summus vigor fervoris aquæ, summa fervoris vehementia.* Eadem omnino Figura recurrit v. 156. ubi extat: *ἀκμῆς θρασυπνοῦ ἰσχυός*, pro: *ἀκμῶν ἰσχυός θρασυπνοῦ*. Sic etiam apud Poetas nostrates summos legimus: *Hafvets lugna prakt; Nadjaders nakna prakt*; per eandem verborum inversionem elegantissimam. e) i. e. Quod Te, in aqua fervente elixatum, dissecuisent. Suetice reddideris: *Han förevaf, at man skulle hafva kokat och sönderflykat Dig.* f) *Τερνεῖν κατὰ μέλη*, i. e. *τερνεῖν διαμελεῖσι*, ut legitur *Hom. Odyss.* σ. 338. g) [*ἐπι*] *τραπέζαις*. Nomen illud pluraliter adhibetur, quoniam plures aderant Mensæ. Sc. apud Græcos antiquos Convivarum cuique mensa ponebatur

vii, h) de carnibus i) Corporis tui inter se distributis k) comedissent. l) Ego autem a me impetrare nequeo, m) ut Immortalium n) aliquem dicam

B 3

hel-

fua. Unam omnibus communem habere, ætatis est sequioris. h) Legimus: ἀμφὶ δευτάτα, separatim, [vid. *Heyne*] idque explicamus: ἀμφὶ τὰ δευτάτα μερῆ τῶ ἐξων, i. e. in Mensis secundis, ubi lautissimæ apponi solebant Epulæ, quarum loco Carnes istas haberi fortasse voluit *Tantalus*, juxta malignam et fallam Vicini cujusdam narrationem. — Locus hicce Difficilioribus accensendus. Illustr. *Heyne* jungit: ἀμφὶ τραπέζαις, δευτάτα κρεῶν cet. atque hoc interpretatur: *Extremas Carnium partes*, cum Humerus tantum fuerit consumtus. Sic autem τὸ δευτάτα habebit significatum, quem alias tueri non deprehenditur. Nos itaque alteram illam præferendam esse duximus explicandi rationem, quæ nulla ejusmodi laborat difficultate, atque *Athenæi* insuper firmatur suffragio. i) Φαγοῦ [ἐκ] κρεῶν, quemadmodum dicitur: ἐσθίειν ἀρετῶ, πίνειν οὖν, eadem suppressa Præpositione; id quod accurate expriment *Gelli*: *Manger du Pain, boire du Vin*, ope Articuli sui quantitativi. k) Hæc nonnumquam est Verbi Medii vis. Ea enim non semper involvit simpliciter *Abiionem*, in *Agentem ipsum directe reflexam*, sed varie determinatur. et aliquando non nisi Præpositionum ope exprimi se patitur Latine; ut *Φαμας*, *Dico mecum*, i. e. Puto; passim apud *Homerum*; *Φραζομαι*, *Dico mecum*, i. e. Perpendo, delibero; *κομιζομαι*, *Recipio ad me*; vid. *Hom. Il. a.* 594. *ἐρουομαι*, *Troho ad me*, i. e. Libero ex periculo, tueor; *ἀπαδομαι*, *A me repello*, et *διομαι*, *Fugo a me*; vid. *Hom. Il. μ.* 276. *δαΐσομαι*, *Distribuere inter se*; cet. l) Suetice: *Non skulle lajva delot sig imellan och ditt af ditt kött.* m) Ad verba: *Mihi impossibile est.* n) *Μαχαρά*, i. e. ὁ μὴ ὑποκειμενός τῆ κηρί, pro diverso Vocis *Κηρί* significatu, non solum *Beatus* denotat, sed et *Immortalis*,

helluonem. o) Inde abhorreo. Detrimentum ma-
 ledicis obtigit p) frequenter. _____ Ce-
 terum q) si Præsides r) *Olympi* ullum Hominem
 mortalem honore umquam s) affecerunt, is *Tantalus*
 erat

Hoc sensu est epitheton Deorum, [vid. *Hom. Il. a.* 339. ubi per oppositionem manifestam posterior hæc significatio stabilitur] qui etiam absolute dicuntur *οἱ Μάκαρες*, id. atque *οἱ Ἀθάνατοι* vid. *Pyth. γ'*. 185. *Hom. Odysf. κ.* 299. Priori sensu de Hominibus etiam et rebus caducis adhibetur.

o) *Γαστριμαργος*, i. e. *μαργος* [*μαινομενος*] *κατα την γαστερα*, *Ventri insane indulgens*. Legitur etiam *γαστηρμαργη*, *Hom. Odysf. σ.* 2.

p) Sic apud *Homerum*: *Κηρ, ἡπερ ἔλαχε με γενομενον*, *Il. ψ.* 79. *Fatum, quod mihi, dum nascerer, sorte qf. obtingebat*, se mihi tunc per sortem adfignabat; sensu intransitivo, qui hujus etiam loci est. q) Particula *Δε*, pro diverso contextu, varie exponenda: *Sed, tamen, et, quoque, præterea, porro, deinde, nam, igitur, inquam, tum vero, cet.* Aliquando, ut h. l. mere *continuativa* est, transitionibus intersuens; quemadmodum aliæ etiam Particulæ, ut *και, ἀρα, ἀν*, cet. haud secus atque Orientalium *Vau*, mire sunt *πολυσημοι* quamvis, ut obiter notem, amplissima illa *potestas vere* insita iis non fuerit, sed tantummodo *relativa ad habitum*, quem Linguae postmodum induerunt, cultiorem. Sc. deficiens olim idearum *Analysis*, et nata inde paupertas *Linguarum primitiva*, ex Particulis Veterum præcipue innotescit. _____ Transit heic Poëta ad veram indicandam causam, cur gratiam Deorum perdiderit *Tantalus*, et gravissimis poenis fuerit multatus.

r) Vel, *Custodes*. Huiusmodi locutio in sacris etiam Litteris occurrit. vid. *Dan. 4: 10. 14. 20.*

s) Voculam *Δη* etiam significare *χρονικως*. *Nunc, jam, jamdudum, tunc*, cet. exempla passim obvia edocent. H. l. per *δηποτε* explicanda esse videtur, licet reddi quoque possit sim-

erat. t) Verumenimvero **Felicitatem** adeo magnam ferre non potuit, u) sed per nimiam ejus satietatem, v) Malum

pliciter: *Ἰαμ*, Suetice: *Om nu Gudarne hafva hedrat någon Dödelig.* t) Suetice reddideris: *Så var Tantalus en sådan.* Nam *Ἄουτος* sæpe valet: *Talis*, hujusmodi, vid. v. 184. *Ol. 8. 37. 4. 75. 9. 55. id. 8. Hom. Odysf. π. 437.* quo sensu dicunt etiam Latini: *Non I Sego sum, qui cet.* u) Suetice dixeris: *Han kunde ej bära sin lycka.* Tantæ Felicitatis capax non fuit; æquo animo ea frui non valuit. Ad verbum: *concoquere non potuit.* Metaphora audacior, ducta a Ventriculo, qui nimia ciborum copia obrutus, concoquere eam et in succum ac sanguinem vertere non valet. Sc. adeo abundante Felicitatis copia cumulatus *Tantalus* erat, ut eam q̄s. digerere et in usum suum convertere postet. Per eandem Metaphoram, paullo aliter determinatam, dicitur: *πεψαι κηδεα, ὄργην, χολον, Dolores*, vel *Iram* et indignationem suam corde premere et apud se cohibere, nec sinere ut erumpant, [quemadmodum Latini etiam: *Concoquere odia* dicunt] sc. in modum Ventriculi, qui ingestos non vomitu ejicit, sed in se retinet et concoquit cibos. v) *Κορος*, i. e. *Satietas*, plerumque plena usque ad fastidium, recte heic subiungitur *ἢ μὴ καταπεψαι*, ut eadem continuetur Imago, ducta sc. a Ventriculo, qui exuberantia concoquere nequit alimenta. Sensus autem, et nexus cum sequentibus, hic est: *Tantalus*, nimia Felicitate ebrius, arrogantior evasit, et crimen sic ausus fuit insolentissimum, [v. 98—102.] quo gravissimas, quæ hic memorantur, sibi contraxit ærumnas, quarum igitur fons et radix fuit *κορος*. Sc. res admodum secundæ Insolentiam sæpe et peccandi libidinem creant, ut habet illud *Solonis*: *Τικτει τοι κορος ὕβριν, ἔπην πολυς ὄλβος ἐπηται* quæ Sententia præsentem locum insigniter illustrat. Hinc etiam *κορος* apud *Pindarum* aliquando Metonymice notat ipsam illam *Insolentiam* atque *Arrogantiam*, ex *Satieta-*

90 Malum sibi contraxit x) ineluctabile, y) quod Pater ipsius z) supra eum suspendit, videlicet a) Saxum b) ipsi grave et minax, c) quod a capite suo d) remove-re is continue nititur, e) et proinde ab animi tranquillitate f) longissime abest. g) Hanc autem vitam miserri-mam

et nimia bonorum affluentia natam. vid. *Nem. á. 98. Isthm. γ. 4.* x) το ἔλειν, æque late patens ac Lat. *Capere*, inter alia valet: *Accipere, nancisci, incurrere in aliquid*, sive bonum sit sive malum; ut ἔλειν νικην, σεφανες, βιοτον γλυκων, εὐχος μοχθον, ἀτην, qualia apud *Pindarum* passim. y) Ὑπεροπλος proprie: *Armis pollens supra alios*, vel, *cujus vis omnia superat arma*, sensu bono et malo. *Fortissimus, insuperabilis; violentus, ferox*, cet. H. l. de Malo ingenti, cui resistendo vel evitando nulla sufficit vis, quemadmodum Latini dicunt: *Ineluctabile Fatum.* z) i. e. *Jupiter*, qui *Tantalum* ex *Plote* Nympha genuisse perhibetur. Alium ei Patrem alii assignant. a) το Δηλαδη, aliasque hujus potestatis Particulas, eleganter reticent Græci, quemadmodum et suum *Scilicet* boni Latini. Conf. *Ol. 5. 144. Hom. II. ε. 184. Odysf. λ. 601.* b) Ipsum igitur *Saxum*, *Tantalo* grave et minax, heic dicitur Ἄτη, non sine gratia quadam et emphasi. Sic *Hector* πημα Ἀχαιων audit, *Hom. II. λ. 347.* et *Ulysses*, πημα των Τρωων, l. c. v. 413. *Effectus pro Causa.* c) Sic καρτερος aliquando sensu deteriori adhibetur, ut de Sollicitudine gravi et luctuosa, *Isthm. η. 25.* de Vulnere gravi atque acerbo, *Hom. II. π. 517.* de Facinoribus violentis, *II. ε. 872.* d) [ἀπο] κεφαλῆς. e) Verbum μενωαν, cognatum τοις μενα et μενος, licet vis ejus varie determinetur, semper tamen *Constantem* quandam et *serium Mentis impetum* involvit. f) [ἀπ'] εὐφροσυνας. g) Ad verbum: *Aberrot.* Sic ἀμπλανων ἀνορεας, *Ol. η. 89.* a virili *Strenuitate aberrans*, i. e. ea destitutus,